

— Щоѣни трѣбва намъ? — извикаха старейтѣ. Това бѣше твоя работа. Ти му 'мисли.

Иуда нѣмаше какво да говори повече. Той излѣзе изъ храма, отиде на единъ стрѣменъ брѣгъ, дето стърчеше едно дърво и на него се обеси. Но дървото не можеше да издържи тежестта на тѣлото му. Клонътъ се счупи и Иуда се сгромоляса отъ страшната височина. Той падна върху единъ камъкъ и се прѣсна така, че вътрешноститѣ му се изсипаха на земята.

Първосвещеницитѣ събраха сребърницитѣ, хвърлени отъ Иуда, и единъ отъ тѣхъ каза: „Тия пари не могатъ да се турятъ въ църковната каса, защото сж цена на кръвъ“. Тогава се посъветваха помежду си и решиха за тия пари да купятъ една нива, въ която да погребватъ чужденцитѣ. И досега тая нива се нарича „кръвна нива“.

Когато поведоха Христа къмъ Пилата, освенъ старейтѣ и първосвещеницитѣ, които участвуваха въ еврейското сѣдилище, трѣгнаха сжщо така много книжници, фарисеи и тѣхни ученици, много народъ, който